ІНДИВІДУАЛЬНЕ ДОСЛІДНИЦЬКЕ ЗАВДАННЯ № 7

СПОРТИВНЕ СВЯТО ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ГРУПОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА НАЛЕЖНОСТІ ДО СПІЛЬНОТИ

Мета

Дослідити соціально-педагогічний потенціал спортивного свята як форми масової фізкультурно-спортивної діяльності; проаналізувати механізми формування групової взаємодії, соціальної ідентифікації, взаємодопомоги та відчуття належності до спільноти; розробити практичні пропозиції щодо посилення інтеграційного ефекту спортивного заходу.

Спортивно-масовий захід у цьому контексті розглядається не просто як сукупність фізичних активностей, а як соціально-педагогічне середовище, у якому фізична активність поєднується з комунікацією, співпрацею, ціннісним становленням та соціальною інтеграцією.

Теоретичне завдання

Провести теоретичний аналіз спортивного свята як інструменту соціальної інтеграції та розкрити:

1. сутність понять «соціальна інтеграція», «групова взаємодія», «соціальна ідентифікація», «належність до спільноти» у контексті спортивно-масової роботи;
2. комунікативну та виховну функції спортивно-масових заходів;
3. психолого-педагогічні механізми соціальної інтеграції через спільну спортивну діяльність;
4. роль спільної діяльності, безпосереднього спілкування, дотримання правил, взаємодопомоги, рефлексії та соціальної ідентифікації у формуванні групової згуртованості;
5. значення символіки, командної атрибутики, спільних ритуалів, церемоній та соціально значущої мети заходу у формуванні відчуття причетності до спільноти;
6. роль лідерства, командної взаємодії та волонтерства у створенні соціально активного середовища;
7. критерії, за якими можна оцінювати соціально-інтеграційний ефект спортивного свята.

Результат теоретичного завдання: сформувати авторську модель механізмів, за допомогою яких спортивне свято може сприяти переходу «індивідуальна участь → групова взаємодія → відчуття належності → соціальна інтеграція».

Практичний кейс

Ситуація: територіальна громада планує провести спортивне свято «Разом у русі», метою якого є об'єднання дітей, молоді, дорослих, людей старшого віку та представників різних соціальних груп через спільну фізкультурно-спортивну діяльність.

Перед організаторами постають проблеми: частина населення не бере участі у спортивних заходах, окремі групи залишаються пасивними спостерігачами, учасники недостатньо взаємодіють між собою, а після завершення заходу не формується стійка спільнота.

Завдання: розробити концепцію спортивного свята, спрямованого саме на соціальну інтеграцію, а не на досягнення спортивних результатів.

У межах кейсу необхідно:

- визначити цільові групи учасників;
- сформулювати 3–5 соціально-педагогічних цілей заходу;
- запропонувати щонайменше 5 активностей, які стимулюють співпрацю між різними групами;
- передбачити механізми взаємодопомоги та командної взаємодії;
- розробити символіку або спільний ритуал, що формуватиме відчуття належності;
- визначити роль волонтерів та лідерів груп;
- запропонувати механізм рефлексії учасників після завершення заходу;
- визначити 5–7 критеріїв оцінювання соціально-інтеграційного ефекту;
- розробити рекомендації щодо підтримання сформованої спільноти після завершення спортивного свята.

Особливу увагу слід приділити тому, щоб учасник не залишався пасивним спостерігачем, а отримував можливість бути суб'єктом спільної діяльності. Такий підхід відповідає положенню лекції про перетворення спортивного заходу на простір комунікації, соціальної взаємодії та відчуття причетності.

Висновки

Сформулювати 5–7 аргументованих висновків, у яких:

- узагальнити результати теоретичного аналізу;
- визначити ключові механізми соціальної інтеграції через спортивне свято;
- оцінити ефективність запропонованої моделі заходу;
- визначити умови формування стійкого відчуття належності до спортивної спільноти;
- обґрунтувати роль фахівця зі спортивно-масової роботи у створенні інтеграційного середовища;
- показати, як одноразовий спортивний захід може стати початком довготривалої соціальної взаємодії, а не завершуватися разом із фінальною активністю.

У висновках необхідно перейти від опису проведених дій до аналітичного узагальнення: що саме забезпечує соціально-інтеграційний ефект і за яких організаційно-педагогічних умов він може бути стійким.

Форма виконання

Індивідуальна дослідницько-проєктна робота обсягом 10–15 сторінок.

Структура роботи:

1. Титульна сторінка.
2. Мета та завдання дослідження.
3. Теоретичний аналіз проблеми.
4. Авторська модель механізмів соціальної інтеграції.
5. Практичний кейс та проєкт спортивного свята.
6. Критерії оцінювання соціально-інтеграційного ефекту.
7. Висновки.
8. Список використаних джерел.

Обов’язковий елемент: представлення авторської моделі у вигляді схеми, структурно-логічної моделі або концептуальної карти, яка демонструє взаємозв’язок між спортивною діяльністю, груповою взаємодією, соціальною ідентифікацією та інтеграцією.

Робота має містити не менше 5 наукових джерел, а практичні пропозиції повинні бути авторськими та обґрунтованими результатами теоретичного аналізу.